

XII

(Влизатъ Златевъ и Бакарджиевъ съ вѣнци).

Златевъ. Наскърбена г-жа Запрянова, сподѣлямъ вашата тѣга. Богъ да ви дава сила да понесете по-леко тежката загуба.

Бакарджиевъ. Приемете и моитѣ съболѣзнования, нажалена госпожо. Нѣмамъ думи да предамъ тѣгата си.

(Всички минаватъ при мъртвия. Тогава се явява Платнаровъ).

Платнаровъ. Опечалена г-жа Запрянова. Слабъ съмъ да кажа какво гнети мене и партията ми, Но имайте сила. Богъ бди надъ онѣзи, които оставятъ добро следъ себе си. . .

Велина. (Едва се обладава). Защо не прибра мене. Той бѣше толкова нуженъ за страната.

(Платнаровъ влиза при мъртвеца, а въ това време се явява Смиль и се приближава къмъ сестра си).

Смиль. (Предпазливо). Знаешъ ли, сестро, че Запрянъ проявява. . .

Велина. Какъ!

Смиль. Иконката дето е на устата му има пара. Той ще се съживи.

Велина. (Тръгва, разплакана).

Смиль, (Спира я). Чакай, Доктора е при него и наблюдава.

Велина. (Се дръпва и влиза, последвана отъ Смиль).

Мълчание.

(Платнаровъ и Сребърниковъ се явяватъ смутени).

Платнаровъ. Той е мошеникъ! Преструвалъ се е.